

000000000000 000000 : 000000 0000000000 00000000000000 0000000!

ஓரூ பளெர்ணமி நள்ளிரவில் 'டொராண்டொ'வில் வசிக் கும் புகலிடம் தடேபிக் கனடாவில் நிலதை துவிட்ட இலங்கை அகதியான கசேவனின் சிந்தயைலோர் எண்ணம் உதித்தது. வயது நாற்பதகை கடந்தது விட்டிருந்த நிலயைலும் அவன் எவ்விதப் பந்தங்களிலும் தன்னபை பிணதை துக்கொள்ளாமல் தனித்தே வாழ்ந்து வருகின்றான். இந்நிலயைல் அவன் சிந்தயைல் உதித்த அவ்வண்ணம் தான் எனன்? 'நடுசு கபடே' ஓரூ கப கலந்துகொண்டு, தான் வசிக் கும் தொடர்மாயின் பல்கணிக் கு வந்தது, அங்கிருந்த கதிரயைலமர்ந்தான். எதிரே விரிந்தது கிடந்த வானநோக்கினான். சிந்தனைகள் ஓவ்வொன்றாகத் தோன்றி மறயைத் தொடங்கின. மீண்டும் அவன் சிந்தயைல் அவ்வண்ணம் தோன்றி மறநைத்தது. தான் யார்? என்று மனம் சிந்தித்தது. அதுவரை காலத் தன் வாழ்வைச் சிறிது சிந்தித்துப் பார்த்தது மனம். பால்ய பருவம், பதினமப் பருவம், இளமைபை பருவம், புகலிடப் பயணம் என பலவறே பருவங்களபை பற்றி மனத்தில் அசைப்போட்டான். 'காலம் எவ்வளவு விரைவாக ஓடி விட்டது.' என்றொரு எண்ணம் தோன்றி மறநைத்தது. தன் எண்ணங்களை, இதுவரை காலத் தன் வாழ்க்கையினை எழுத்தில் பதிவு செய்தாலென்ன என்றொரு எண்ணமும் கட்டவதே தோன்றியது. இவ்வண்ணம் தோன்றியதும் சிறிது சோர்ந்திருந்த நடுசு சினில் உவகைக் குமிழிகள் முகிழ்த்தன. அதுவரை காலமமான தன் வாழ்பனுவங்களை ஆவணப்படுத்துவதன் அவசியம் பற்றிச் சிந்தித்தான். அதுவதே சரியாகவும் தோன்றியது. அது அவனுக்கு ஒருவித உற்சாகத்தினைத் தந்தது. அதன்மீலம் அவனது எழுத்தாற்றலயையும் சமூகபைபடாதது மூடியுமென்றும் எண்ணமொன்று தோன்றி மறநைத்தது. எதிர்காலத்தில் அவன் தானோர் எழுத்தாளனாக வரவணேடும்மென்று விரும்பினான். இவ்விதம் தன் வாழ்க்கை அனுபவங்களை எழுதுவதன் மீலம் தன் எழுத்தாற்றலைச் சமூகபைபடாதது தலாமென்றெண்ணினான். அதுவதே எழுத்தாளனாவதற்குத் தான் இடும் அதிவாரமமாகவுமீருக்கக் கட்டும்மென்றும் எண்ணினான்.

அவனுக்கு அவன் அதுவரயைல் வாசித்த சூயசரிதைகள், புனைவுகள் பலநினைவுக்கு வந்தன. கவிதயைல் எழுதப்பட்டிருந்த பாரதியாரின் சூயசரிதை அனைத்துக்கும் முன்வந்து நின்றது. அவனுக்குப் பிடித்த சூயசரிதயையும் கட்ட. எப்பொழுதுமனம்

அமரத்தியிழந்து அலபாயந் தாலும் அச்சுயசரிதையை எடுத்து வாசித்துப் பார்ப்பான். அலபாயும் மனம் அடங்கி அமரத்தியிலாழந்து விடும். அச்சுயசரிதையை நீண்டதொரு சூயசரிதையல்ல. ஆனால் அதற்குள் அவன்தன் வாழ்க்கையின் முக்கிய பகுதிகளை, மூதற் காதல், மணவாழ்க்கை, குடும்பத்தின் பொருளியல் நிலை மாற்றங்கள், இரூப்புப் பற்றிய அவனது களேவிகள் அனதைத்தையும் உள்ளடக்கியிருந்தான்.

பட்டினத்துப்பிள்ளையின் 'பொய்யாயொ பழங்கதையாய்க் கனவாய் மலெல்லப் போனதுவெ' எனும் வரிகளைத் தொடக்கமாகக் கொண்டு தொடங்கும் சூயசரிதையின் ஆரம்பத்தில் 'வாழ்வு முற்றுங் கனவெனக் கஹிய, மறவை லோர்த மூரபிழையெ ன்றுகாண்' என்று கஹியிருப்பான். தாழ்வு பற்றி புவித்தலக் கோலங்கள் எல்லாம் சரதம் (உண்மை) அல்ல எனபதையும் அறிந்திருந்தான். இம்மானுட வாழ்க்கை கனவூதான் ஆனால் இவ்விருப்பு மாயை அல்ல. மாயை பொய்யெனல் முற்றிலும் கண்டனம் என்கின்றான். ஆனால் அனதைத்துக்கும் அடிப்படையான இப்பிரம்மத்தின் இயல்பினை ஆய்நல்லரூள் பற்றிலன் என்கின்றான். 'தன்னுடைய அறிவினுக்குப் புலப்படலின் றியே தயே மீ தவிரே சொல்லுஞ் சொல்லினசைச் சமீமயென்று மனத்திடகை கொள்வதாம் தீய பக்தியியற்கையும் வாய்ந்திலனே' எனும் மனத்தெளிவு மிக்கவனாகவுமிருக்கின்றான் அவன்.

'உலகலொமோர் பரூங்கன வஃதுளே உண்டு உறங்கியிடர் சயெத்து சதெத்திடும் கலக மானுடப் பிச்சிகள் வாழ்க்கையோர் கனவினுங்கனவாகுமிதனிடசை தினங்களுயிர்க்குமுதாகியே சபெபுதர்க்ரிதக மயக்குமால் திலக வாணுதலார் தரூ மயைலாத் தயெ விகக கனவென்து வாழ்கவெ' என்கின்றான். கலக மானுடப் பிச்சிகளின் வாழ்க்கையோர் கனவூ. இதில் திலக வாணுதலார் தரூம் மயைல் தயெ விகக கனவூ என்று பண்ணைத்தபிக்கி வகைகின்றான். இவ்விதம் ஆரம்பமாகும் அவனது சூயசரிதையில் அவன் நினைவு கஹும் மூதற் கனவூ அவனது மூதற் காதல் பற்றியது. பிள்ளைக் காதல் பற்றியது. 'அன்ன போழ்தினிலுற்ற கனவினை அந்த மிழ்ச்சொல்லெவ் வணஞ் சொல்லுகனே?' என்றாரம்பித்துத் தன் மூதற் காதலை விபரிப்பான். மூதற் காதலை அவன் விதந்து கஹுகின்றான். வயது முற்றியபின் உறும் காதல் மாசுடதைத்தது; தயெ விகமன்று எனும் அவனது வரிகள் மூதற் காதலைச் சிறப்பிக்கின்றன.

பாரதியின் சூயசரிதை பற்றிய எண்ணங்கள் எழுந்தாட, எழுந்து உள்ளே சென்றவன் அண்மையில் வாங்கி வதைத் திருந்த குறிப்பேட்டினை எடுத்து வந்தான். சிறிது நேரம் மாநகரத்து இரவூ வானை நோக்கியவன், அதுவரை காலத்தன் சூயசரிதையினை எழுத்தத்தொடங்கினான்; நிகழ்வுகள் நினைவில் தோன்றிய ஒழுங்கில் எழுத்தத்தொடங்கினான்.

000000 000000 (1): 000000000000!

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Sunday, 06 January 2019 06:16 - Last Updated Monday, 07 January 2019 02:21
